

БЕЛЬСЬКИЙ Михайло Гаврилович (21. 11. 1922, с. Закромське, нині Орлов. обл., РФ — 20. 05. 1994, Київ) — живописець. Батько **В.** та **О.** Бельських. Народний художник УРСР (1978). Учасник 2-ї світової війни, бойові нагороди. Закін. Київський художній інститут (1951; майстерня **С. Григор'єва** і **В. Костецького**). 1965–69 — голова правління Худож. фонду України. Працював у галузі станк. живопису. Представник соціаліст. реалізму, осн. увагу приділяв робітн. тематиці. Роботам притаманний плакат. оптимізм. Твори Б. зберігаються у багатьох музеях України.

Основні твори

«Робочий ранок» (1959), «Металурги Донбасу» (1970), «Не пройдуть!» (1970–71), «Квіти переможцям» (1976), «Весна 1945» (1981), «Заради життя» (1984), «Пам'ять» (1988), «У сталеварів» (1990), портрети О. Федорова, О. Гончара (1985), П. Воронька (1989).

Рекомендована література

1. Михайло Бельський; Альбом. К., 1977.

В. Ю. Могилевський

Бібліографічний опис:

Бельський Михайло Гаврилович / В. Ю. Могилевський // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-41681>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).